

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 4 september 2005, 9.15 uur

Bijbelgedeelte: 1 Samuël 17: 28-50 (centrale tekst: vers 26b)

1. Wat is het verschil tussen David en de anderen?

- * David reageert anders op Goliath (ruim drie meter lang...) dan de soldaten van Saul en de koning zelf. Wat is het verschil?
- * Al veertig dagen staat de reus de HERE belachelijk te maken en Israël uit te dagen. Hij stelt een tweegevecht voor. Dat gebeurde wel vaker om een strijd te beslissen, dat scheelde veel mensenlevens. Maar de Filistijnen zijn er nu van overtuigd dat ze zullen winnen. En aan Sauls kant wordt de angst met de dag groter, ongetwijfeld zijn er ook soldaten gaan deserteren.
- * Als David zijn drie oudste broers proviand komt brengen, hoort hij wat Goliath zegt. Hij is diep verontwaardigd! De HERE wordt gekleineerd! En als Gods naam op het spel staat, staat ook het bestaan van het volk Israël op het spel. Een overwinning van de Filistijnen kan het einde betekenen van Israël als volk. Dit kan niet langer duren! Veertig dagen is lang genoeg! (Vergelijk Genesis 7: 12, de slagregens van de zondvloed duurden veertig dagen; en na veertig jaar in de woestijn mocht het volk het beloofde land binnen, Deuteronomium 29: 5).

2. Eerste verschil: David hééft niet alleen een vast geloof, maar wérkt daar ook mee! Actief!

- * Maar wát is nu het verschil tussen David en de anderen? Zijn er geen militairen met een echt geloof? Ongetwijfeld! Er zullen heel wat soldaten een diep geloof in God hebben gehad. En ook Saul geloofde zeker wel in het bestaan van God. Maar je kunt geloven dat God almachtig is, en tóch niet de consequentie trekken, dat Hij dan ook betrouwbaar is. Dát is wat David wel doet. Voor hem is geloof geen theorie, het is niet passief (als een piano in de huiskamer, die je wel afstof maar niet gebruikt). Davids geloof is een actief, een werkzaam geloof.
- * Is David niet bang geweest voor Goliath? Zeer waarschijnlijk wel, misschien zelfs wel heel erg. Maar: zijn ontzag voor God, zijn 'vreze des HEREN' was groter dan zijn angst voor de reus. David wist dat wie zich tegen God keert, vroeg of laat moet verliezen. Daarom verbaasde het hem zo dat niemand tegen Goliath durfde te strijden.
- * Er is verschil tussen het 'zaligmakende geloof', dat wil zeggen: het geloof dat Jezus voor je zonden is gestorven, dat je door Hem verlost bent en later met God in de hemel mag wonen, en datgene wat God nog méér voor ons in petto heeft: het 'bergen-verzettende' geloof. Zie Mattheüs 17: 20: 'Als je maar een geloof hebt als een mosterdzaadje, dan kun je bergen verzetten!' Dat is: geloof in actie!
- * Wat is voor ons een 'Goliath'? Onrecht op ons werk? Pesterij in de klas? Iets binnen in ons, zoals een verslaving, bijv. aan bepaalde spelletjes? Of een bepaalde angst, bijv. om dik gevonden te worden? Als kerk: het idee dat geloof toch een aflopende zaak is, en dat jongeren de kerk toch niet zien zitten? (Waardoor soms dan maar de restjes bij elkaar geveegd worden, in plaats van splitsing van gemeenten als gevolg van verdere groei.)

3. Tweede verschil: David neemt initiatief!

- * Terwijl iedereen schaapachtig toekijkt, neemt David initiatief. Hij durft anders te zijn. Ook al steekt iedereen zijn vinger omhoog op het verkeerde moment, dan nog worden wij geroepen zélf te denken en te handelen, en anders te durven zijn! Ook al word je daar soms op afgerekend, zoals David door zijn broers (vers 28).
- * Ook in ons leven is het nodig initiatief te nemen en tegen de Goliaths op te staan! Daarbij is iedereen nodig. Hoe groter de gemeente, hoe groter het risico dat iedereen denkt: 'Er zijn toch nog zoveel anderen? Waarom zou ik het moeten doen?' Maar juist door te doen, leer je en ontwikkel je een sterker geloof.

4. Derde verschil: David laat zich niet in een harnas duwen, maar gebruikt zijn gaven

- * Terwijl iedereen denkt dat je het beste een harnas kunt aantrekken, kiest David ervoor om dat niet te doen. Hij weet welke gaven hij van God heeft gekregen, onder andere: het slingeren! Die gave wil hij ten volle benutten, en hij laat zich daarom niet in een harnas persen. Naast die gave wil hij ook zijn ervaring benutten, opgedaan in het gevecht tegen een leeuw en een beer.
- * David is niet naïef. Hij denkt niet: 'Ik heb God toch? Dan hoef ik niet zo nauw te kijken wat ik doe...' Helaas komt christelijke kneuterigheid en dom amateurisme te vaak voor. David zet zijn gaven juist volledig in, om het beste resultaat te bereiken! En de eerste steen is raak!
- * Ook wij hebben allemaal gaven gekregen, de vraag is: gebruiken we ze ook? Juist datgene wat we graag doen, daar hebben we veelal ook gaven voor gekregen. Laten we dat aanpakken!
- * Daar komt het op aan: een bergenverzettend geloof, initiatief en inzet van onze talenten. Zoals Frank Loesch zijn gaven volledig inzette, met groot gevaar voor eigen leven, om de maffiabaas Al Capone in Chicago in 1931 achter de tralies te brengen. Loesch was actief lid van de Presbyteriaanse kerk. Zijn geloof was, evenals dat van David, een geloof in actie! Zo roept God ook ons, vandaag!

Om (samen?) over na te denken:

1. Waar denkt u aan, als het gaat om een 'Goliath' in uw leven?
2. Hoe kun je een bergen-verzettend geloof krijgen?
3. Kent u van die harnassen, die je hinderen? Welke gaven kunt u inzetten?